

Ondřej Štochl studoval na konzervatoři v Praze hru na violu a skladbu. Ve studiích pokračoval na hudební fakultě AMU – obor skladba ve třídě prof. Marka Kopelenta. Během studia se účastnil různých skladatelských kurzů – jeho lektoři byli např. Zygmunt Krauze, Paul Méfano, Vinko Globokar, Osvaldas Balakauskas nebo Guy Reibel. Zároveň získával četné zkušenosti na poli interpretace soudobé hudby. Věnuje se především tvorbě komorních a orchestrálních skladeb, někdy s vokální či elektronickou složkou. V posledních letech se profiluje zejména rozsáhlejšími prostorovými kompozicemi. Mezi ty výraznější patří např. „Modrá – čistá a křehká“ vzniklá na objednávku Orchestru Berg (vítězná skladba soutěže Nuberg 2011) a především „...vlídnost...světlo duše...“, která byla napsána pro Brno contemporary orchestra na zakázku Velikonočního festivalu duchovní hudby 2013.

Mikroludia (2016 -), drobné skladbičky pro housle a klavír, vznikají jako časosběrný a dosud neuzavřený cyklus. Jejich společným znakem je co největší redukce prostředků a pročišťování mého kompozičního jazyka až k jeho základním principům. Působí přímo a syrově, bez zbytečných gest i formalit, které nechávám postupně odpadávat. Cyklus vzniká postupně jako odraz mikrosvěta plného uměleckého porozumění s houslistkou Terezou Horákovou. Díky přesným a citlivým odrazům ještě nehotových skic v její interpretaci pro mě nebylo až tak těžké rozlišit, co je pro mou hudební řeč nejpodstatnější. Skladbu jí proto věnuji jako poděkování za dosavadní spolupráci.

Gerald Resch studoval kompozici ve Vídni, Kölnu a Grazu (Michael Jarrell, York Höller a Beat Furrer), současně se věnoval studiu hudební vědy, filozofie a dějin umění. Strávil několik studijních pobytů v Berlíně, Paříži a v Římě. Pracuje jako univerzitní docent na Universität für Musik und Darstellende Kunst ve Vídni a na soukromé univerzitě Anton Bruckner Privatuniversität v Linci.

Sostenuto pro housle, violu a klavír (verze z r. 2018) Italské slovo *Sostenuto* má více významů - *zadržené, nesené, zdrženlivé*... Všechny významy se spolu v *Sostenuto* propojují. V mé skladbě je základem stoupající melodie, patnáctitónová a „zadržaná“, takže se několikrát opakuje. Přitom putuje od nástroje k nástroji, mění se, zůstává ale oporou, z níž se vyvíjí ostatní zvukové události, aby se zřetelně prolínaly celou skladbou. Tímto způsobem a také proto, že se téměř všechny formální díly několikrát vracejí, i když proměněné, vzniká „*nesená, zdrženlivá*“ hudba.

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

9. 4. 2019

kostel sv. Vavřince
Hellichova 18
Praha 1 – Malá Strana
19.30h

Helix

Michael Denhoff (*1955)
Strophe 28A (Seufzer für E. Satie)

Marek Kopelent (*1932)
Hudba z ticha

George Crumb (*1929)
The four Nocturnes (the night music II)

Marek Kepřt (*1974)
Lehkosnovná zújmění když mizní

Ondřej Štochl (*1975)
Mikroludia (nová řada)

Gerald Resch (*1975)
Sostenuto

účinkuje **Trio Helix**

Tereza Horáková housle
Ondřej Štochl viola
Egli Prifti klavír

koordinátor dramaturgie **Ondřej Štochl**

„tiché dynamiky leccos vypovídají, snad proto se jich tak často novodobá díla drží. Jako by v tichu vždy vylézalo to, co opomíjíme, často pravý opak toho, co čekáme.

Skladby jsou tiché, ale svým sdělením až protikladné. Stlačované úzkosti, které přijdou místo klidu, když se konečně zastavíme, přes vidinu řádu, bezpečí až ke snům, vlídným a milým, které raději ani neříkáme nahlas. Ticho je dnes pestřejší, než běžný provoz, kterým denně procházíme.“

Michael Denhoff působí jako skladatel, violoncellista, dirigent a jako pedagog komorní hudby na Robert Schumann Hochschule Düsseldorf. Velké stopy v jeho tvorbě zanechala vášeň pro literaturu a malířství. Jeho díla byla provedena v mnoha zemích světa a vydána na řadě CD. Více informací na www.denhoff.de

Strophe 28A - Seufzer für E. Satie - z cyklu *STROPHEN (strofy) op. 107*. Koncem roku 2008 jsem měl nezapomenutelný sen. Předsevzal jsem si v něm napsat v novém roce každý den jednu krátkou melodii. Neměly být pro konkrétní nástroj, ale svobodné ve svém instrumentálním zabarvení, možná i hrané na více nástrojů dohromady či volně kombinované mezi sebou...S fascinující čistotou jsem v tom snu slyšel první z oněch melodií. Se zvědavostí jsem ji zkusil rekonstruovat a sen převést ve skutečnost. Ne denně, ale jednou za týden jsem se rozhodl zkomponovat "melodii" - vedle jednohlasých útvarů i jiné, různé varianty, které rozšiřovaly hudební materiál pro komorní obsazení. Mým záměrem bylo vytvořit rozsáhlejší dílo, které (stejně jako Bachovo „Umění fugy“ nebo Stockhausenův „Zvěrokruh“) zůstává v instrumentální interpretaci poněkud otevřené. Zároveň to znamenalo svobodu i omezení při výběru kompozičních prostředků. Takto vzniklo za rok 52 kusů - strof pro různá obsazení od dua až po větší soubory. Strofa 28A, která dnes zazní, je věnována Erikmu Satiemu.

Marek Kopelent studoval skladbu u prof. Jaroslava Řídkého. Do kontaktu se skladbami Nové hudby se ale dostal až při své praxi notového redaktora ve Státním nakladatelství. Postupně si vytvořil osobní kontakty s řadou významných zahraničních skladatelů i interpretů. Byl uměleckým vedoucím souboru *Musica viva pragensis* založeném Petrem Kotíkem v roce 1961. Činnost souboru byla ale později zakázána, stejně jako provádění Kopelentových skladeb. Od roku 1990 působí jako pedagog na HAMU. U příležitosti oslav 94. výročí vzniku Československé republiky obdržel Medaili za zásluhy od prezidenta České republiky.

Hudba z ticha pro housle, violu a klavír (2018) Mou snahou bylo vytvořit skladbu, která by svou stručností umožnila posluchači, aby při jejím poslechu nebylo bezohledně rušeno ticho akustického prostoru ani jeho vnitřní rozpoležení a zároveň aby ji sledoval

se vstřícnou trpělivostí (která, možná, přináší růže...). Smyčcové nástroje jsou psány ve čtvrttónovém systému. Skladba vznikla z popudu Ondřeje Štochla pro Trio Helix.

George Crumb žije v Pensylvánii a více než třicet let vyučoval na tamější univerzitě. Je držitelem Pulitzerovy ceny, Grammy awards, řady čestných doktorátů a dalších významných ocenění. Patří k nejuznávanějším skladatelům dneška. Jeho hudba často staví do kontrastu různé hudební styly, prvky západní a exotické hudby a většinou v sobě nese programní, symbolický, mystický i divadelní charakter.

Four Nocturnes (Čtyři nokturna, 1964) pokračují v tiché nokturnové náladě mé *Night Music I* pro soprán, klávesy a bicí nástroje z roku 1963; odsud tedy podtitul *Night Music II* (Noční hudba II). Hudba se vyznačuje maximální křehkostí a dominující pocit „zadržení v čase“ je jen krátce narušen vzrušeným a rytmicky hybnějším druhým kusem. Vydržovaná lyrická myšlenka exponovaná na začátku skladby, nervní tremolový efekt a stylizovaná ptačí píseň jsou jediné vracející se prvky. Při komponování *Four Nocturnes* jsem se snažil o modifikaci tradičního zacházení s kombinací houslí a klavíru, a to za využití rozmanitých témbrových zdrojů nástrojů. Jisté zvukové integrace je tak dosaženo tím, že hráčům na oba nástroje jsou předepsány alikvotní tóny, pizzicatové efekty, zvuky vyvolané klepáním (na dřevo houslí, na kovové nosníky klavíru). Jemné šustivé zvuky, jimiž skladba končí, jsou vytvářeny třením drátěnou metličkou na strunách klavíru.

Marek Kepř je klavírista, skladatel, hudební pedagog, ředitel a dramaturg mezinárodního festivalu soudobé hudby Music Olomouc a umělecký vedoucí olomouckého ansámblu Lichtzwang. Studoval kompozici a klavír na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni (1992-2000). V roce 2017 byl rezidentem Institutu Ostravské dny a 2018 se účastnil kompozičního pobytu "CEEC Composers Field Trip" v Číně. V letech 2002 - 2014 vyučoval hudební teorii a klavír na Církevní konzervatoři v Opavě. Od roku 2002 působí jako odborný asistent Katedry muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Lehkosnovná zůjmění když mizní Kompozice pro housle, violu a klavír vznikla na objednávku tria Helix, kterému je také věnována. Byla z větší části zkomponována na přelomu února a března 2019. Skladba využívá práce s modely. Modely je možno libovolně opakovat, vynechat či vkládat na jiná místa, z čehož vyplývá velká různorodost jednotlivých provedení, co se týče délky skladby, formy atd. Kompozice pracuje především s barvou a "balancem" souzvukové složky a její prostorové dimenze. Centrální tóny jsou zůjmovány různými barevnými šeřejemi, mikrotónovými oChvějkami a odZnějemi. V rámci souzvuků pak dochází k vychylování „těžiště“ ...to vše v tichém, lehkosnovném bezčasí...